

30.1.2015

TEATIS LIIKMETELE

Teema: Petitsioon nr 2130/2013, mille on esitanud Hispaania kodanik Leandro Espana Balbas põllumajandustootjate õiguste üleandmise kohta

1. Petitsiooni kokkuvõte

Petitsiooni esitaja kurdab niisuguste põllumajandustootjate praeguse olukorra üle, kes on omandanud uued põllumajanduslikud majapidamised, kuid kelle õigusi subsidiidumidele ei anta automaatselt üle. Tema sõnul on esinenud palju juhtumeid, kus põllumajandusliku majapidamise omand on muutunud, kuid õigused mitte, mistõttu jätkab endine omanik subsidiidumide taotlemist. Ta juhib tähelepanu asjaolule, et selline tava on ebaõiglane, sest subsidiidumid on ette nähtud just põllumajanduslike majapidamiste madala otsese kasumlikkuse hüvitamiseks. Ta on veendunud, et kehtivad õigusaktid on ebaõiglased, ning palub Euroopa Parlamendi abi subsidiidumide ja õiguste seostamiseks põllumajandusliku majapidamise tegeliku omanikuga.

2. Vastuvõetavus

Tunnistatud vastuvõetavaks 5. septembril 2014. Euroopa Komisjonil paluti anda teavet (kodukorra artikli 216 lõige 6).

3. Euroopa Komisjoni vastus, mis saadi 30. jaanuaril 2015

Euroopa Komisjoni tähelepanekud

Esiteks, selleks et saada pindalaga seotud otsetoetusi, peab põllumajandustootja käsutuses olema põllumajandusmaa ja ta peab niisugusel maal tegelema põllumajandusliku tegevusega, nagu see on määratletud ELi õigusaktides. Põllumajandustootja peab ühtlasi järgima ELi õigusaktides kehtestatud tingimusi, sealhulgas vajadust omada toetusõigusi ühtse otsemaksete

kava alusel (kuni 2014. aastani) või põhitoetuskava alusel (alates 2015. aastast). Toetusõiguste süsteem on tootmisest täiesti lahti seotud, mis tähendab, et neid on võimalik aktiveerida mis tahes toetuskõlbliku hektari puhul (puudub nõue aktiveerida õigused üksnes hektari puhul, mille alusel need määrati).

Näib, et petitsiooni esitaja on arvamisel, et teatavad põllumajandustootjad ei täida vajalikke abi saamise tingimusi. Eelkõige väidetakse, et teatavad põllumajandustootjad ei tegele põllumajandusliku tegevusega alal, mille eest nad saavad toetust. Niisuguste väidetega peaksid tegelema riigi pädevad asutused. Alates ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) toimumist reguleeriva korra kehtestamisest on liikmesriigid olnud vastutavad ÜPP eeskirjade täitmise eest, mis hõlmab ka toetusesaajatele väljamaksete tegemist. Kuna nende vastutusalasse kuulub ELi eelarve finantshuvide kaitsmine, peavad liikmesriigid võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada subsiidiumide nõuetekohane andmine ning vältida ja käsitleda eeskirjade eiramisi¹. Selle tagajärjel kuuluvad vaidlused, mis on seotud üksikjuhtumi haldusliku käsitlemisega, riigi asutuste pädevusse.

Lisaks eespool esitatud tingimustele peavad alates 1. jaanuarist 2015. aastal kõik otsetoetusi saavad põllumajandustootjad järgima aktiivse põllumajandustootja sätteid, mis kehtestati viimase ÜPP reformiga, et suunata otsetoetusi paremini eesmärgiga jätta kõrvale isikud, kes ei tegele põllumajandusliku tegevusega (või tegelevad sellega üksnes marginaalses ulatuses). Selleks et põllumajandustootjale jaotataks toetusõigused ja ta saaks otsetoetusi, peab ta olema aktiivne määruse (EL) nr 1307/2013² artikli 9 tähenduses. Selle määruse artikli 9 lõikes 3 on sätestatud, et liikmesriigid võivad otsustada, et otsetoetusi ei anta ka teatavatele füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsilistele või juriidilistele isikute rühmadele.

Lõpetuseks on seoses uute osalejate võimalusega saada toetusõigusi väärt mainimist, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 6 kohaselt kasutavad liikmesriigid alates 2015. aastast oma riiklikke või oma piirkondlikke reserve toetusõiguste jaotamiseks, seejuures on eelistatud noored põllumajandustootjad ja põllumajanduslikku tegevust alustavad põllumajandustootjad. See põllumajandustootjate kategooria on täpsemalt määratletud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 11 ja määruse (EL) nr 639/2014³ artikli 28 lõikes 4.

Järeldus

Euroopa Komisjon ei näe põhjust petitsiooni esitaja nimel sekkuda.

---

¹ Vt nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta artiklit 9, ELT L 209, 11.8.2005, lk 1 (alates 1. jaanuarist 2014: Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1307/2013 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008) artikkel 58, ELT L 347, 20.12.2013, lk 549–607).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009, ELT L 347, 20.12.2013, lk 608–670.

³ Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa, ELT L 181, 20.6.2014, lk 1–47.

Petitsiooni esitajal soovitatakse seoses Hispaanias otsetoetuste kavade rakendamise üksikasjadega võtta ühendust oma riigi asutustega.